

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 4Cdo/64/2022
Identifikačné číslo spisu: 7212228495
Dátum vydania rozhodnutia: 01.06.2022
Meno a priezvisko: Mgr. Miroslav Šepták
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2022:7212228495.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v spore žalobkyne Aveo Design Group, s.r.o., so sídlom v Gelnici, Hlavná 157, právne zastúpenej AZARIOVÁ & RUŽBAŠÁN Law firm, s.r.o., so sídlom v Košiciach, Kmeťova 26, proti žalovanej ICOS, a.s., so sídlom v Košiciach, Južná trieda 44, právne zastúpenej JUDr. Silviou Sovovou, advokátkou so sídlom v Košiciach, Diamantová 10, o zaplatenie 4.106,52 eur s príslušenstvom, vedenom na Okresnom súde Košice II pod sp. zn. 17 C 1/2013, o dovolaní žalovanej proti uzneseniu Krajského súdu v Košiciach z 6. októbra 2021, sp. zn. 9 Co 41/2020, takto

rozhodol:

Dovolanie o d m i e t a.

Žalobkyňa má nárok na náhradu trov dovolacieho konania.

Odôvodnenie

1. Okresný súd Košice II (ďalej aj „súd prvej inštancie“ alebo „okresný súd“) rozsudkom č. k. 17 C 1/2013-657 z 24. októbra 2019 zamietol žalobu žalobkyne (výrok I.), žalovanej priznal nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 % (výrok II.). V dôvodoch svojho rozhodnutia uviedol, že v súdnej veci sa žalobkyňa domáhala, aby súd zaviazal žalovanú zaplatiť jej sumu 4.106,52 € s príslušenstvom a nahradiť jej trovy konania titulom bezdôvodného obohatenia. Žalobu odôvodnila tým, že dňa 7. februára 2008 bola uzatvorená so žalovanou Zmluva č. X/XXXXX o nájme nebytových priestorov a poplatkoch za služby spojené s užívaním nebytových priestorov a parkovacích plôch žalovanej, ktorých je žalobkyňa vlastníkom, nachádzajúcich sa v objekte na A. R. XX, v E.. Žalobkyňa vypovedala dňa 23. apríla 2012 nájomnú zmluvu, pričom výpovedná lehota bola ukončená dňom 30. júna 2012. Po ukončení zmluvy vyzvala žalobkyňa žalovanú na vydanie bezdôvodného obohatenia dňa 10. júla 2012, nakoľko predtým už bola faktúra započítaná. Okresný súd, vychádzajúc z § 3 ods. 1, § 5 ods. 1, 4, § 10, § 12, § 13 zákona č. 116/1990 Z.z. o nájme a podnájme nebytových priestorov, § 1 ods. 2 zákona č. 513/1991 Zb. Obchodný zákonník v znení neskorších predpisov, § 580 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník v znení neskorších predpisov, čl. III bod 2 Zmluvy č. 6/2008, čl. III bod 3 zmluvy a bod 6 Zmluvy č. ZML 11/2012, bod 2 Zmluvy č. ZML 11/2012 a vykonaného dokazovania dospel k záveru, že žaloba žalobkyne je nedôvodná. V súvislosti so sporným započítaním pohľadávok medzi žalobkyňou a žalovanou súd dospel k záveru, že nárok žalobkyne zanikol započítaním vzájomných pohľadávok zo

strany žalovanej, ktorá sa úspešne bránila v konaní, preto súd žalobu v celom rozsahu zamietol. O nároku na náhradu trov konania rozhodol súd prvej inštancie podľa 262 ods. 1 CSP v spojení s § 255 ods. 1 CSP.

2. Krajský súd v Košiciach (ďalej aj „odvolací súd“) uznesením č. k. 9 Co 41/2020-797 zo 06. októbra 2021 žalobkyňou napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie podľa § 389 ods. 1 písm. b/ a c/ CSP zrušil a podľa § 391 ods. 1 prvá veta CSP vrátil vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie, lebo súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné právo v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces a tento nedostatok nemožno napraviť v odvolacom konaní a súd vec nesprávne právne posúdil, v dôsledku čoho nevykonal vo veci dokazovanie potrebné na riadne zistenie skutkového stavu.

3. Proti uvedenému rozsudku odvolacieho súdu žalovaná (ďalej aj „dovolateľka“) podala dovolanie, prípustnosť ktorého odôvodňovala ustanovením § 420 písm. f/ CSP. Mala za to, že súd jej nesprávnym procesným postupom znemožnil, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces a v dôsledku tohto nesprávneho postupu jej bolo znemožnené uplatniť dovolacie dôvody podľa § 421 CSP. Žalovaná mala za to, že odvolací súd zrozumiteľne a preskúmateľne nevyjadril v čom mal spočívať dôvod pre zrušenie prvoinštančného rozhodnutia a vôbec neodôvodnil svoj odklon od ustálenej rozhodovacej praxe. Napádané rozhodnutie navrhla žalovaná zrušiť a vec vrátiť odvolaciemu súdu na nové konanie a rozhodnutie.

4. Žalobkyňa v podanom vyjadrení k dovolaniu uviedla, že žalovaná namieta nesprávne právne posúdenie zrušujúceho ustanovenia odvolacím súdom, čo nenapĺňa uplatnený dovolací dôvod podľa ust. § 420 písm. f/ CSP. Na základe uvedeného žiadala dovolanie žalovanej odmietnuť podľa § 447 písm. f/ CSP, resp. zamietnuť podľa § 448 CSP a priznať nárok na náhradu trov dovolacieho konania v plnom rozsahu.

5. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej aj „najvyšší súd“ alebo „dovolací súd“) ako súd dovolací (§ 35 CSP) po zistení, že dovolanie podala v stanovenej lehote (§ 427 ods. 1 CSP) strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP), zastúpená v súlade so zákonom (§ 429 ods. 1 CSP), bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 443 CSP), preskúmal vec a dospel k záveru, že dovolanie je potrebné odmietnuť, pretože smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému nie je dovolanie prípustné (§ 447 písm. c/ CSP).

6. Najvyšší súd v rozhodnutiach vydaných do 30. júna 2016 viackrát (viď napríklad sp. zn. 1 Cdo 6/2014, 3 Cdo 209/2015, 3 Cdo 308/2016, 5 Cdo 255/2014) uviedol, že právo na súdnu ochranu nie je absolútne a v záujme zaistenia právnej istoty a riadneho výkonu spravodlivosti podlieha určitým obmedzeniam. Toto právo, súčasťou ktorého je bezpochyby tiež právo domôcť sa na opravnom súde nápravy chýb a nedostatkov v konaní a rozhodovaní súdu nižšieho stupňa, sa v občianskoprávnom konaní zaručuje len vtedy, ak sú splnené všetky procesné podmienky, za splnenia ktorých občianskoprávny súd môže konať a rozhodnúť o veci samej. Platí to pre všetky štádiá konania pred občianskoprávnym súdom, vrátane dovolacieho konania (I. ÚS 4/2011). Otázka posúdenia, či sú alebo nie sú splnené podmienky, za ktorých sa môže uskutočniť dovolacie konanie, patrí do výlučnej právomoci dovolacieho súdu. Dovolanie nie je „ďalším odvolaním“ a dovolací súd nie je (nesmie byť vnímaný ako) tretia inštancia, v ktorej by bolo možné preskúmať akékoľvek rozhodnutie odvolacieho súdu.

7. Tejto mimoriadnej povahe dovolania zodpovedá aj právna úprava jeho prípustnosti. V zmysle § 419 CSP proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je dovolanie prípustné, (len) ak to zákon pripúšťa. To znamená, že ak zákon výslovne neuvádza, že dovolanie je proti tomu-ktorému rozhodnutiu odvolacieho súdu prípustné, nemožno také rozhodnutie (úspešne) napadnúť dovolaním. Prípady, v ktorých je dovolanie proti rozhodnutiu odvolacieho súdu prípustné, sú vymenované v ustanoveniach § 420 a § 421 CSP.

8. Žalovaná vyvodzovala prípustnosť dovolania z § 420 písm. f/ CSP. V zmysle § 420 CSP je dovolanie

prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak v konaní došlo k niektorej z procesných väd zmätočnosti, ktoré sú vymenované v ustanoveniach § 420 písm. a/ až f/ CSP.

8.1. Prípustným predmetom dovolania z hľadiska dovolacieho dôvodu podľa § 420 CSP je rozhodnutie vo veci samej alebo rozhodnutie, ktorým sa konanie končí.

8.2. Pokiaľ je dovolaním napadnuté uznesenie, ktorým odvolací súd zrušil uznesenie súdu prvej inštancie a vec mu vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie, je zrejmé, že sa nejedná o rozhodnutie vo veci samej, ani o rozhodnutie, ktorým sa konanie končí. V dôsledku zrušenia rozhodnutia súdu prvej inštancie odvolacím súdom a vrátenia veci na ďalšie konanie nie je vec právoplatne skončená a súd prvej inštancie znovu o nej koná a rozhoduje.

8.3. V súvislosti s podaným dovolaním žalovanej smerujúcim proti zrušujúcemu uzneseniu odvolacieho súdu, ktorým bola vrátená vec na ďalšie konanie dovolací súd poukazuje taktiež na rozhodnutie č. R 19/2017 uverejnené v Zbierke stanovísk Najvyššieho súdu Slovenskej republiky a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky 3/2017, ktorého právna veta znie: „Dovolanie proti uzneseniu, ktorým odvolací súd zrušil rozhodnutie súdu prvej inštancie a vec mu vrátil na ďalšie konanie, nie je rozhodnutím odvolacieho súdu vo veci samej, ani rozhodnutím, ktorým sa konanie končí, proti ktorým je dovolanie prípustné v zmysle ustanovenia § 420 Civilného sporového poriadku.“

9. Napokon dovolací súd zdôrazňuje, že samotná povaha uznesenia odvolacieho súdu o zrušení rozhodnutia súdu prvej inštancie a vrátení veci tomuto súdu na ďalšie konanie, otvára strane sporu možnosť v pokračujúcom konaní uplatniť všetky svoje procesné práva, vrátane právnej argumentácie (právna stránka veci) a práv na využitie riadnych, prípadne aj mimoriadnych opravných prostriedkov.

10. Vychádzajúc z uvedeného dovolací súd uzatvára, že proti uzneseniu odvolacieho súdu, ktorým bolo zrušené rozhodnutie súdu prvej inštancie, nie je dovolanie podľa § 421 ods. 1 CSP prípustné. Dovolací súd preto procesne neprípustné dovolanie odmietol podľa § 447 písm. c/ CSP bez skúmania, či v konaní došlo k dovolateľom namietanému dovolaciemu dôvodu.

11. Rozhodnutie o nároku na náhradu trov dovolacieho konania dovolací súd neodôvodňuje (§ 451 ods. 3 veta druhá CSP).

12. Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.